

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar ändras så att specialarrangemangen i anslutning till finansieringen av gemenskapsinitiativprogrammet INTERREG III kan beaktas.

I lagen föreslås vissa preciseringar. Det föreslås bland annat att 21 §, som gäller markköpslån, ändras så att det genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om det godtagbara anskaffningspriset och de grunder enligt vilka det bestäms.

Det föreslås att lagens övergångsbestämmelser ändras så att räntan på vissa lån och statens försäljningsprisfordringar enligt lagen om gårdsbruksenheter ändras så att räntan binds till en referensränta och att vissa ansvarsförbindelser som hänför sig till skuldförhållanden i enlighet med tidigare lagstiftning preciseras.

I lagen föreslås dessutom vissa ändringar av författningsteknisk natur.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

I lagen om finansiering av landsbygdsnärings (329/1999) bestäms bland annat om verkställandet av de mål- och gemenskapsinitiativprogram samt program för utveckling av landsbygden som finansieras av medel från Europeiska gemenskapen (EG) samt om nationellt stöd som beviljas för motsvarande ändamål.

Enligt 9 § tillämpas lagen vid beviljade av delfinansierade stöd såväl på den nationella som på gemenskapens stödandel. Genom bestämmelsen säkerställs en enhetlig användning av gemenskapens stödandel och den nationella stödandelen. Bestämmelsen lämpar sig emellertid inte som sådan vid genomförandet av gemenskapsinitiativprogrammen

INTERREG III, eftersom gemenskapens stödandel i fråga om dem beviljas av en annan myndighet än den som beviljar den nationella stödandelen. Fastän målet är att uppnå ett så enhetligt stödförfarande som möjligt kan det inte förutsättas att lagen om finansiering av landsbygdsnärings tillämpas i synnerhet då gemenskapens stödandel beviljas av en myndighet i något annat land än Finland.

Enligt 21 § kan markköpslån beviljas till ett stödberättigat landsbygdsföretag bland annat för förvärv av tillskottsåker eller skogstillskottsområde samt en hel gårdsbruksenhet eller en del av den. Enligt 4 mom. meddelar jord- och skogsbruksministeriet vid behov närmare föreskrifter om hur det godtagbara anskaffningspriset skall bestämmas. Även om bestämmelsen gör det möjligt att i någon mån styra prisutvecklingen när det gäller markförvärv som stöds, är den i sin nuvarande form emellertid inte tillräcklig för att man genom stödet i fråga skall kunna bromsa upp prishöjningen på jordbruksjord.

I övergångsbestämmelserna i lagen om finansiering av landsbygdsnärings har dessutom ingått bestämmelser om vidtagandet av åtgärder i enlighet med

tidigare lagstiftning. Sådana är bland annat en med stöd av fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen (EU) genomförd tidsbunden sänkning av räntan på lån och statens försäljningsprisfordringar i enlighet med lagen om gårdsbruksenheter (188/1977). Då tidsfristen löpte ut höjdes räntan från och med den 1 januari 2002 så att den är lika stor som före anslutningen. Räntan höjdes dock till maximalt 5,5 procent. Då lagen stiftades uppskattades att referensräntan, med vars hjälp Europeiska gemenskapernas kommission bedömer det stöd som hänför sig till lån, sjunker till högst 5,5 procent. Referensräntan har dock sjunkit mera än väntat.

I lagens 71 § bestäms också om att i skuldförhållanden mellan staten och kreditinstituten beakta de skuldsaneringar som gäller lån som beviljats innan lagen om finansiering av landsbygdsnärings trädde i kraft. Av bestämmelsen framgår inte hur man härvid skall beakta ansvarsfördelningen när det gäller en förlust som orsakats av att låntagaren är en insolvent landsbygdsföretagare.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Avsikten med propositionen är att precisera lagen så att det med dess hjälp effektivt går att genomföra de av EG medfinansierade program som ingår i jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde. Likaså är syftet att genomföra de nationella stödsystemen på ett sätt som åtminstone inte medför att jordbrukets produktionskostnader ökar.

Lagen föreslås ändras så att lagen om finansiering av landsbygdsnärings tillämpas endast på den nationella finansieringsandelen vid genomförandet av gemenskapsinitiativprogrammet INTERREG III.

Det föreslås en precisering av bemyndigandet att genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestämma om fastställandet av den köpeskilling som

kan lånefinansieras.

De räntor på lån enligt lagen om gårdsbruksenheter som från och med den 1 januari 2002 har varit 5,5 procent ändras till rörlig ränta från och med nämnda tidpunkt. Som ränta används den referensränta som Europeiska gemenskapernas kommission använder i frågor gällande statligt stöd och som från och med den 1 januari 2002 har varit 5,06 procent.

I skuldförhållanden i enlighet med tidigare lagstiftning än lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar preciseras de verkningar som skuldsaneringar till följd av ett skuldförhållande mellan kreditinstitutet och jordbrukaren har på skuldförhållandet mellan staten och kreditinstitutet på så sätt att en ändring av skuldsaneringen i det förstnämnda skuldförhållandet vidtas även i det sistnämnda skuldförhållandet med beaktande av ansvarsfördelningen beträffande de förluster som orsakats av det förstnämnda skuldförhållandet.

3. Propositionens verkningar

Genomförandet av INTERREG III - gemenskapsinitiativprogrammen på jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde har fördröjts eftersom det enligt den nuvarande lagstiftningen inte har varit möjligt att bevilja den nationella stödandelen så som förutsätts i programdokumenten. Den föreslagna lagändringen medför att stödsystemen för ifrågavarande program kan inledas. Den bristfälliga lagstiftningen har senarelagt användningen av de medel som anvisats för ändamålet, men påverkar inte det totala beloppet av dessa medel under hela programperioden 2000—2006.

Särskilt priset på åkermark har från början av 1997 stigit avsevärt i landets södra delar. Då medelpriset på åker ännu år 1996 var 17 500 mark i hela landet var det i början av 2001 redan 23 300 mark. I landets södra och västra delar hade priset på åkermark stigit ännu mera. Under samma tid hade medelpriset i Egentliga Finland stigit från 24 000 mark till 37 000 mark. Särskilt i Sydösterbotten hade priset ställvis också stigit betydligt under 2000 och 2001, t.o.m. med över 30 procent om året. Även om den allmänna ekonomiska utvecklingen har påverkat prisstegringen är bedömningen ändå den att en begränsning av den stödberättigade köpeskillingen så

småningom påverkar åkerpriset.

Avsikten är att det stödberättigade maximipriset i huvudsak följer medelpriset på orten, varvid den del av köpeskillingen som överstiger medelpriset lämnas utanför stödet.

Med stöd av lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar beviljades år 2001 stöd för anskaffning av sammanlagt cirka 2170 gårdsbruksenheter och tillskottsåkerområden och för dessa beviljades sammanlagt cirka 557,5 miljoner mark i räntestödslån. För dem beviljades sammanlagt cirka 125 miljoner mark i räntestöd.

I början av året fanns det cirka 8 650 sådana lån och statens försäljningsprisfordringar enligt lagen om gårdsbruksenheter vilkas ränta höjdes till 5,5 procent den 1 januari 2002. Lånens sammanlagda kapital uppgick till cirka 117 miljoner euro. En sänkning av räntorna på dessa lån från 5,5 procent till 5,06 procent minskar statens ränteinkomster med ungefär 0,5 miljoner euro år 2002. Om räntenivån förblir stabil avtar minskningen av statens inkomster i takt med att ifrågavarande lån betalas. Ifall referensräntan däremot höjs ökar statens inkomster, men i långsammare takt ju senare en eventuell höjning av räntenivån sker. Om räntan är 5,06 procent under hela år 2002 utgör sänkningen per låntagare i genomsnitt cirka 60 euro år 2002 på så sätt att sänkningen varierar mellan ungefär 2 euro och 150 euro. I några få fall kan sänkningen uppgå till 600 euro.

I övrigt har lagen inga väsentliga ekonomiska verkningar och inte heller några verkningar i fråga om personal och organisation eller några miljökonsekvenser.

4. Beredningen av propositionen

De ändringar i 3 § 1 mom. 5 punkten, 9 § 3 mom., 21 § 4 mom., 32 § 1 mom., 52 § 2 mom., 60 § och 65 § 1 mom. 5 punkten som föreslås i lagen ingick redan i regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar, lagen om finansiering av renhushållning och naturnäringsar, skoltlagen och lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (RP 167/2001 rd) som hade samband med regeringens proposition med förslag till

lagstiftning om inrättande av Landsbygdsverket (RP 140/2001 rd). Eftersom dessa propositioner drogs tillbaka avbröts också riksdagens behandling av ändringarna av de ovannämnda paragraferna. De föreslagna ändringarna jämte motiveringar har inbegripits i denna proposition.

I det svar (RSv 212/2001 rd) som riksdagen gav på regeringens proposition (RP 207/2001 rd) och som gällde en höjning av räntan på lån enligt lagen om gårdsbruksenheter utgick riksdagen ifrån att regeringen reagerar snabbt på ändringar i referensräntan. Regeringen bör omedelbart efter det att ändringarna har fastställts avge propositioner till riksdagen

om ändring av räntorna på statens försäljningsprisfordringar och lån. Förslaget har beretts i enlighet med riksdagens uttalande.

Till övriga delar har ändringarna beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet.

Om de föreslagna ändringar som gäller lån har utlåtande begärts av följande: Andelsbankscentralen-ABC andelslag, Maa-ja metsäloustuottajain Keskusliitto MTK rf, Nordea Bank Finland Abp, Sampo Bank Abp, Oy Samlink Ab, och Svenska lantbruksproducenternas centralförbund rf.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

3 §. *Definitioner.* Det föreslås att en teknisk ändring görs i 1 mom. 5 punkten så att det i punkten hänvisas till sådana produkter som avses i bilaga I till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Den nuvarande hänvisningen till bilaga II är felaktig.

9 §. *Allmänt.* Genom de gemenskapsinitiativprogram som avses i artikel 20.1 punkt a i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna genomförs samarbete över gränserna. Under innevarande strukturfondsperiod ansvarar Finland för fem INTERREG III-gemenskapsinitiativprogram som gäller gränsområden samt deltar inom programområde A, som avser gränsområdessamarbete, i ett program som Sverige administrerar. Enligt 6 § 4 punkten lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna (1353/1999) är förvaltningsmyndigheten i ett gemenskapsinitiativprogram det i programdokumentet nämnda förbundet på landskapsnivå i sådana fall där Finland ansvarar för förvaltningen av programmet. I motsats till situationen under den föregående strukturfondsperioden beviljar förbundet på landskapsnivå med stöd av 3 a § 1 mom. lagen om regional utveckling (1135/1993) också delfinansiering från Europeiska gemenskapens strukturfonder. I fråga om det godkända gemenskapsinitiativprogrammet Kvarken-MittSkandia är det dock länsstyrelsen i Västerbotten som är förvaltningsmyndighet och som även beviljar

delfinansieringen från EG. Dessutom deltar Finland inom ramen för INTERREG III-gemenskapsinitiativprogrammet i programområde B, som gäller samarbetet mellan stater, samt i programområde C, som gäller samarbetet mellan regioner, sammanlagt tre andra program beträffande vilka Sverige och Tyskland ansvarar för förvaltningen.

INTERREG III-gemenskapsinitiativprogrammet genomförs med medel från Europeiska regionala utvecklingsfonden. För programmet i fråga överförs, i motsats till vad som gäller genomförandet av målprogram, inte gemenskapens medel till den myndighet som beviljar den nationella medfinansieringen, utan gemenskapens andel beviljas av förvaltningsmyndigheten. Enligt 1 mom. tillämpas lagen om finansiering av landsbygdsnäringar på åtgärder som gemenskapen delfinansierar, såvida saken inte regleras i gemenskapslagstiftningen. Lagen tillämpas såväl på gemenskapens medfinansiering som på den nationella medfinansieringen. Enligt 3 b § 2 mom. lagen om regional utveckling iakttas i fråga om beviljande av delfinansiering från Europeiska gemenskapens strukturfonder i tillämpliga delar det som bestäms om bidrag från den nationella medfinansieringen, om den i 3 a § avsedda delfinansieringen från strukturfonderna beviljas som bidrag för ett projekt för vilket den nationella offentliga medfinansieringen kommer huvudsakligen från någon annan statlig myndighet än inrikesministeriet. En förvaltningsmyndighet utanför Finland kan inte förpliktas att i fråga

om stödvillkor och förvaltningsförfarande iakttas Finlands lagstiftning. Beträffande förvaltningsförfarandet kommer överenskommelser att ingås mellan inrikesministeriet och Västerbottens län. Eftersom genomförandet av INTERREG III-gemenskapsinitiativprogrammet avviker från verkställigheten av de övriga program som gemenskapen delfinansierar bör det i lagen konstateras att lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar vid genomförandet av programmet i fråga tillämpas endast på det delfinansierade stödets nationella medfinansiering. Det föreslås att ett undantag gällande detta fogas till 9 § som ett nytt 3 mom.

21 §. *Markköpslån.* I 4 mom. sägs att jord- och skogsbruksministeriet vid behov meddelar närmare föreskrifter om hur det godtagbara anskaffningspriset skall bestämmas. Paragrafen har i tillämpningspraxis tolkats så, att den inte ger möjlighet att fastställa gränser i markbelopp för det godtagbara anskaffningspriset i samband med markköp. Under de senaste åren har problem uppstått till följd av de allt högre markpriserna. Framför allt de unga jordbrukarna har svårt att utveckla sina gårdsbruksenheter, om priset på jordbruksjord blir alltför högt med tanke på upprätthållande av en ekonomiskt lönsam produktion. För att dämpa prishöjningen på mark och för att förhindra att statens stödatgärder riktas in på alltför dyra markköp är det därför allt viktigare att vissa begränsningar införs. Därför föreslås att momentet ändras så, att det genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet skall kunna bestämmas närmare om det godtagbara anskaffningspriset och de grunder enligt vilka det bestäms. För att det skall vara möjligt att genom låneförfarandet ingripa i prisutvecklingen när det gäller markköp bör det i fråga om markköpslånen gå att ange ett maximipris, som sedan kan stödjas genom lån. Maximipriset kan differentieras regionvis. Också riksdagen har observerat saken i sitt uttalande i svaret på lagen om ändring av lagen om avträdelsestöd till lantbruksföretagare (RSv 97/1999 rd). I uttalandet förutsattes att ett förfarande utformas som medger att man tillräckligt effektivt påverkar prisutvecklingen i fråga om odlingsmark när det blir aktuellt med lån

för markköp.

32 §. *Statsborgen.* I paragrafens 1 mom. föreskrivs det om förutsättningar för beviljandet av statsborgen. I paragrafen ingår också en bestämmelse om till vilket maximibelopp kapital på borgenskrediter samtidigt får vara obetalda. Det föreslås att detta maximibelopp på 500 miljoner mark med anledning av övergången till den gemensamma valutan euro den 1 januari 2002 omvandlas till 80 miljoner euro. Den lilla minskning av bevillningsfullmakten som orsakas av omvandlingen har i praktiken ingen betydelse. I enlighet med 80 § i grundlagen föreslås det att närmare bestämmelser om stödet som ingår i statsborgen ges genom förordningen av statsrådet i stället för förordningen av jord- och skogsbruksministeriet.

52 §. *Ränta och dröjsmålsränta på belopp som skall återbetalas.* Det föreslås att 2 mom. preciseras så, att räntan kan lämnas ouppburen, om inte något annat följer av gemenskapslagstiftningen.

60 §. *Förfarandet vid ändringssökande.* Paragrafen föreslås ändras så att hänvisningen till 59 § slopas, eftersom denna bestämmelse har slopats genom lagen om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar (44/2000).

65 §. *Användningen av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond.* Det föreslås att 1 mom. 5 punkten preciseras så att användningen av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond av särskilda skäl avgränsas till att gälla enbart bidrag och statliga lån enligt 10 § 1 mom. 5 punkten i lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar samt bidrag och lån som Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket delvis finansierar samt de bidrag som avses i 13 §, för de bidrag och lån som avses i 16, 17, 21 och 22 § hör uttryckligen till de stödformer som skall finansieras ur gårdsbrukets utvecklingsfond. Den föreslagna ändringen är endast teknisk, och den har ingen betydelse med hänsyn till faktainnehållet i paragrafen.

69 a §. *Ränta på fordringar och lån enligt lagen om gårdsbruksenheter.* Finland fick vid anslutningen till EU möjlighet att av nationella medel bevilja stöd till gårdsbruksenheter i ekonomiska svårigheter. Som en del av de åtgärder som kunde vidtas i detta syfte sänktes räntorna på statens

försäljningsprisfordringar som uppkommit och lån som beviljats med stöd av lagen om gårdsbruksenheter till fyra procent då de vid tidpunkten för anslutningen låg på över fyra procent. Gemenskapens kommission förutsatte emellertid att räntesänkningen förblir i kraft endast under den övergångstid som anslutningsfördraget medger, dvs. till slutet av år 2001.

Räntorna har från och med den 1 januari 2002 till största delen återställts till den nivå som de låg på den 31 december 1994. Eftersom räntenivån vid den tidpunkten dock var betydligt högre än vad nu är fallet återställs inte räntorna till sin ursprungliga nivå om den tidigare räntan var högre än 5,5 procent, utan den höjs till 5,5 procent. Maximiräntebeloppet baserade sig på en uppskattning att inget statligt stöd längre ingår i en ränta av denna storlek då den jämförs med den av gemenskapernas kommission fastställda referensräntan så som den antogs vara i början av år 2002. I sitt svar (RSv 212/2001 rd) på regeringens proposition med förslag till ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringslag (RP 207/2001 rd) förutsatte riksdagen att regeringen reagerar snabbt på ändringar av referensräntan.

Referensräntan är för närvarande 5,06 procent. Den har sjunkit snabbare än vad man vid beredningen av den ovannämnda regeringspropositionen antog. I syfte att undvika kontinuerliga lagändringar är det ändamålsenligt att binda räntorna på lån som beviljats och statens försäljningsprisfordringar som uppstått med stöd av lagen om gårdsbruksenheter direkt till referensräntan. Räntebindningen gäller de räntor som den 31 december 1994 låg över fem procent och som den 1 januari höjdes från fyra procent till 5,5 procent. Räntan på dessa lån och försäljningsprisfordringar ändras vid en ändring av referensräntan. Räntan stiger emellertid inte över räntan på lånet eller försäljningsprisfordringar den 31 december 1994.

71 §. *Statens ansvar för lån och penningrörelse enligt tidigare lagstiftning.* Enligt 1 mom. iakttas i fråga om statens ansvar för de statliga lån som med stöd av tidigare lagstiftning beviljats av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond de bestämmelser som gäller när lagen om finansiering av landsbygdsnäringslag träder i

kraft. Enligt 2 mom. tillämpas emellertid lagens 31 §, vari bestäms om skuldebrev och penningrörelse mellan staten och kreditinstitutet, på de lån som beviljats med stöd av tidigare lagstiftning. Enligt 31 § 2 mom. vidtas de ändringar i statliga lån som gjorts vid frivillig skuldsanering enligt lagen om finansiering av landsbygdsnäringslag, vid reglering enligt lagen om företagssanering (47/1993) samt vid reglering enligt lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993) även i lån mellan ett kreditinstitut och staten. Landsbygdsnäringslagen (1295/1990) ändrades 1991 så att staten övertog det primära ansvaret för de förluster som eventuellt uppkommer till följd av statliga lån som beviljats av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond. Enligt 27 § 1 mom. svarar staten för ett kreditinstituts slutliga förluster av kapital och ränta på statliga lån som har beviljats enligt nämnda lag, om förlusterna beror på gäldenärens insolvens, till den del de medel som fås av säkerheterna för lånet inte täcker de obetalda amorteringarna och räntorna på det statliga lånet. Enligt 2 mom. kan gottgörelsen lämnas obetald eller dess belopp nedsättas om landsbygdsnäringslagen eller bestämmelserna med stöd av den inte har iakttagits vid skötseln av lånet. För att statens ansvar skall gälla förutsätts i 4 mom. att kreditinstitutet sköter ett lån och säkerheterna för det i enlighet med nämnda lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, samt med iakttagande av god banksed. I lagens 59 § ingår motsvarande bestämmelser om statens ansvar för lån som beviljats före år 1992. För dem är statens ansvar emellertid begränsat till 80 procent av förlusterna.

Syftet har inte varit att ändra ansvarsförbindelserna för lån enligt den tidigare lagstiftning som avses ovan, oavsett om exaktare bestämmelser om förfarandet i enlighet med lagen om finansiering av landsbygdsnäringslag tillämpas på skötseln av dessa lån. Därför föreslås att till 71 § 2 mom. läggs till en bestämmelse om att vad som bestäms i 31 § 2 mom. dock inte inverkar på ansvarsfördelningen mellan staten och kreditinstitutet i fråga om förluster som orsakas av en jordbrukares insolvens.

2. Närmare bestämmelser

Ändringarna i lagen om finansiering av

landsbygdsnärningar förutsätter att också de förordningar som ges med stöd av denna lag ändras till motsvarande delar.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestäms om det stödberättigade anskaffningsprisets maximibelopp vid lånefinansiering av markförvärv på olika arbetskrafts- och näringscentralers områden.

3. Ikraftträdande

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter att lagen har antagits och blivit stadfäst.

Lagens 69 § a 1 mom. tillämpas dock från den 1 januari 2002.

4. Lagstiftningsordning

Ett motsvarande förslag om ändring av räntorna på befintliga lån har ingått i regeringens proposition med förslag till lag om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnärningar (RP 207/2001 rd), om vilket grundlagsutskottet i sitt utlåtande (GrUU 55/2001 rd) har konstaterat att det på grundval av ett tidigare utlåtande av grundlagsutskottet om ett liknande ärende

(GrUU 2/1991 rd) och senare lagstiftningspraxis inte med tanke på tryggheten av egendom enligt 15 § mom. grundlagen utgör något problem att genom lag höja räntor som baserar sig på lag. Enligt utskottet är det inte oskäligt för gäldenären om räntorna höjs till en nivå som motsvarar den allmänna räntenivån. I utlåtandet har hänvisats i utskottets tidigare utlåtanden, t.ex. utlåtandet (GrUU 34/1998 rd, s.2/1). Enligt utlåtandet kan det inte heller i övrigt anses att förslaget kränker gäldenärens förtroendeskydd eller berättigade förväntningar. Enligt utlåtandet kunde lagförslaget behandlas i vanlig lagstiftningsordning, eftersom man ansåg att det genom lagförslagen inte sker en kränkning av faktorer som skyddas av grundlagen.

Bestämmelsen om tillämpning av referensräntan tillämpas retroaktivt redan från och med den 1 januari 2002. En retroaktiv tillämpning är emellertid förmånligare för gäldenären än tillämpning från och med dagen för ikraftträdandet.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 12 mars 1999 om finansiering av landsbygdsnäringsar (329/1999) 3 § 1 mom. 5 punkten, 21 § 4 mom., 32 § 1 mom., 52 § 2 mom., 60 §, 65 § 1 mom. 5 punkten, 69 a § 1 mom. och 71 § 2 mom., av dessa lagrum 32 § 1 mom. och 65 § 1 mom. 5 punkten sådana de lyder i lag 44/2000 och 69 a § 1 mom. sådant det lyder i lagen 1387/2001, samt fogas till 9 §, sådan den lyder i nämnda lag 44/2000, ett nytt 3 mom. som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

5) *förädling och marknadsföring av jordbruksprodukter* bearbetning och saluföring av sådana jordbruksprodukter som avses i bilaga I till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

9 §

Allmänt

Avvikande från vad som bestäms i 1 mom. tillämpas denna lag emellertid endast på den nationella finansieringsandelen då stöd beviljas för sådana gemenskapsinitiativprogram som avses i artikel 20.1 punkt a i strukturfondernas allmänna förordning.

21 §

Markköpslån

Genom förordning av jord- och skogs-

bruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om det godtagbara anskaffningspriset och de grunder enligt vilka det bestäms.

32 §

Statsborgen

Jord- och skogsbruksministeriet eller en arbetskrafts- och näringscentral med fullmakt av jord- och skogsbruksministeriet kan på statens vägnar ställa borgen som säkerhet för kapital och ränta på lån med normala villkor och räntestödslån som beviljats landsbygdsföretag och andra stödberättigade sammanslutningar för anläggningstillgångar och driftskapital samt för andra betalningar enligt kreditvillkoren. Kapital på borgenskrediter får samtidigt vara obetalda till ett belopp av högst 80 miljoner euro. Bestämmelser om när borgen innehåller stöd och hur stödbeloppet skall räknas utfärdas genom förordning av statsrådet. Låntagaren skall för statsborgen betala en borgensavgift som intäktsförs i gårdsbrukets utvecklingsfond. Kreditinstitutet ser till att avgiften redovisas till staten. Om avgiftens belopp och uppbärandet av den bestäms genom förordning som utfärdas av statsrådet. Jord- och skogsbruksministeriet kan genom förordning meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid uppbärande av borgensavgift.

52 §

Ränta och dröjsmålsränta på belopp som skall återbetalas

— — — — —
 Jord- och skogsbruksministeriet kan av särskilda skäl besluta att den i 1 mom. avsedda räntan lämnas helt eller delvis ouppburen, om inte något annat följer av gemenskapslagstiftningen.

60 §

Förfarandet vid ändringssökande

I de fall som avses i 58 § kan besvärsskriften tillställas besvärsmyndigheten eller den Arbetskrafts- och näringscentral vars beslut överklagas. Arbetskrafts- och näringscentralen skall sända besvärsskriften samt de handlingar som uppkommit i ärendet och sitt utlåtande över besvären till landsbygdsnäringsnämnden.

65 §

Användningen av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond

Gårdsbrukets utvecklingsfonds medel får, utöver vad som ovan bestäms om användningen av dem, användas för:

— — — — —
 5) bidrag och statliga lån enligt 16, 17, 21 och 22 § i denna lag samt för bidrag och statliga lån som Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket delvis finansierar när särskilda skäl föreligger enligt 10 § 1 mom. 5 punkten samt för bidrag enligt 13 §,
 — — — — —

69 a §

Ränta på fordringar och lån enligt lagen om gårdsbruksenheter

Utan hinder av 69 § 2 mom. och med avvikelse från 59 a § 4 mom. landsbygdsnäringslagen höjs den årliga räntan på statens försäljningsprisfordringar som uppkommit med stöd av lagen om gårdsbruksenheter och på lån som beviljats med stöd av nämnda lag från den 1 januari 2002 till den nivå de hade den 31 december 1994, dock högst till den ränta, nedan *referensränta*, som Europeiska gemenskapernas kommission använder vid bedömningen om statligt stöd ingår i ett lån som ett offentligt samfund har beviljat. En ränta som har höjts till samma nivå som referensräntan ändras under den återstående lånetiden på samma sätt som referensräntan. Räntan stiger dock inte till följd av ändringar i referensräntan till en högre nivå än den var den 31 december 1994. Jord- och skogsbruksministeriet skall meddela om ändring av räntorna på de lån som nämns i Finlands författningssamling så snart som möjligt efter det att kommissionen har meddelat om ränteändringen.

71 §

Statens ansvar för lån och penningrörelse enligt tidigare lagstiftning

— — — — —
 Lagens 31 § tillämpas även på lån som beviljats enligt tidigare lagstiftning. Vad som bestäms i 2 mom. inverkar dock inte på ansvarsfördelningen mellan staten och kredit-

10

institutet i fråga om förluster.

Lagens 69 a 1 mom. tillämpas dock från den
1 januari 2002.

Denna lag träder i kraft den 200 .

I Helsingfors den 25 januari 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Sinikka Mönkäre*

Lag

om ändring av lagen om finansiering av landsbygdsnäringsar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 12 mars 1999 om finansiering av landsbygdsnäringsar (329/1999) 3 § 1 mom. 5 punkten, 21 § 4 mom., 32 § 1 mom., 52 § 2 mom., 60 §, 65 § 1 mom. 5 punkten, 69 a § 1 mom. och 71 § 2 mom.,
av dessa lagrum 32 § 1 mom. och 65 § 1 mom. 5 punkten sådana de lyder i lag 44/2000 och 69 a § 1 mom. sådant det lyder i lagen 1387/2001, samt
fogas till 9 §, sådan den lyder i nämnda lag 44/2000, ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

Förslagen lydelse

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

5) *förädling och marknadsföring av jordbruksprodukter* sådan bearbetning och saluföring av sådana jordbruksprodukter som avses i bilaga II till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

5) *förädling och marknadsföring av jordbruksprodukter* bearbetning och saluföring av sådana jordbruksprodukter som avses i bilaga I till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

9 §

Allmänt

(nytt)

Avvikande från vad som bestäms i 1 mom. tillämpas denna lag emellertid endast på den nationella finansieringsandelen då stöd beviljas för sådana gemenskapsinitiativprogram som avses i artikel 20.1 punkt a i strukturfondernas allmänna förordning.

21 §

Markköpslån

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om hur det godtagbara anskaffningspriset skall

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om det godtagbara

1....1..3.

bestämmas.

32 §

Statsborgen

Jord- och skogsbruksministeriet eller en arbetskrafts- och näringscentral med fullmakt av jord- och skogsbruksministeriet kan på statens vägnar ställa borgen som säkerhet för kapital och ränta på lån med normala villkor och räntestödslån som beviljats landsbygdsföretag och andra stödberättigade sammanslutningar för anläggningstillgångar och driftskapital samt för andra betalningar enligt kreditvillkoren. Kapital på borgenskrediter får samtidigt vara obetalda till ett belopp av högst 500 miljoner mark. Bestämmelser om när borgen innehåller stöd och hur dess belopp skall räknas utfärdas genom jord- och skogsbruksministeriets beslut. Låntagarens skall för statsborgen betala en borgensavgift som intäktsförs i gårdsbrukets utvecklingsfond. Kreditinstitutet ser till att avgiften redovisas till staten. Om avgiftens belopp och uppbärandet av den bestäms genom förordning som utfärdas av statsrådet. Jord- och skogsbruksministeriet kan genom förordning meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid uppbärande av borgensavgift.

anskaffningspriset och de grunder enligt vilka det bestäms.

32 §

Statsborgen

Jord- och skogsbruksministeriet eller en arbetskrafts- och näringscentral med fullmakt av jord- och skogsbruksministeriet kan på statens vägnar ställa borgen som säkerhet för kapital och ränta på lån med normala villkor och räntestödslån som beviljats landsbygdsföretag och andra stödberättigade sammanslutningar för anläggningstillgångar och driftskapital samt för andra betalningar enligt kreditvillkoren. Kapital på borgenskrediter får samtidigt vara obetalda till ett belopp av högst 80 miljoner euro. Bestämmelser om när borgen innehåller stöd och hur stödbeloppet skall räknas utfärdas genom *förordning av statsrådet*. Låntagaren skall för statsborgen betala en borgensavgift som intäktsförs i gårdsbrukets utvecklingsfond. Kreditinstitutet ser till att avgiften redovisas till staten. Om avgiftens belopp och uppbärandet av den bestäms genom förordning som utfärdas av statsrådet. Jord- och skogsbruksministeriet kan genom förordning meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid uppbärande av borgensavgift.

52 §

Ränta och dröjsmålsränta på belopp som skall återbetalas

Jord- och skogsbruksministeriet kan av särskilda skäl besluta att den i 1 mom. avsedda räntan lämnas helt eller delvis ouppburen

60 §

Förfarandet vid ändringssökande

I de fall som avses i 58 och 59 § kan besvärsskriften tillställas besvärsmyndigheten eller den arbetskrafts- och näringscentral vars beslut överklagas.
1....1..3.

Jord- och skogsbruksministeriet kan av särskilda skäl besluta att den i 1 mom. avsedda räntan lämnas helt eller delvis ouppburen, om *inte något annat följer av gemenskapslagstiftningen*.

60 §

Förfarandet vid ändringssökande

I de fall som avses i 58 § kan besvärsskriften tillställas besvärsmyndigheten eller den arbetskrafts- och näringscentral vars beslut överklagas.

Arbetskrafts- och näringscentralen skall sända besvärsskriften samt de handlingar som uppkommit i ärendet och sitt utlåtande över besvären till landsbygdsnäringsnämnden

Arbetskrafts- och näringscentralen skall sända besvärsskriften samt de handlingar som uppkommit i ärendet och sitt utlåtande över besvären till landsbygdsnäringsnämnden.

65 §

Användningen av medel ur gårdsbrukets utvecklingsfond

Gårdsbrukets utvecklingsfonds medel får, utöver vad som ovan bestäms om användningen av dem, användas för:

5) bidrag och statliga lån *delfinansierade* av Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket när särskilda skäl föreligger enligt 10 § 1 mom. 5 punkten *för stöd* enligt 13 § *samt för bidrag och statliga lån* enligt 16, 17, 21 och 22 §,

5) bidrag och statliga lån *enligt 16, 17, 21 och 22 § i denna lag samt för bidrag och statliga lån* som Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket *delvis finansierar* när särskilda skäl föreligger enligt 10 § 1 mom. 5 punkten *samt för bidrag* enligt 13 §,

69 a §

Ränta på fordringar och lån enligt lagen om gårdsbruksenheter

Utan hinder av 69 § 2 mom. och med avvikelse från 59 a § 4 mom. landsbygdsnäringslagen höjs den årliga räntan på statens försäljningsprisfordringar som uppkommit med stöd av lagen om gårdsbruksenheter (188/1977) och på lån som beviljats med stöd av nämnda lag från den 1 januari 2002 till den nivå de hade den 31 december 1994, dock högst till 5,5 procent.

69 a §

Ränta på fordringar och lån enligt lagen om gårdsbruksenheter

Utan hinder av 69 § 2 mom. och med avvikelse från 59 a § 4 mom. landsbygdsnäringslagen höjs den årliga räntan på statens försäljningsprisfordringar som uppkommit med stöd av lagen om gårdsbruksenheter och på lån som beviljats med stöd av nämnda lag från den 1 januari 2002 till den nivå de hade den 31 december 1994, dock högst till *den ränta, nedan referensränta, som Europeiska gemenskapernas kommission använder vid bedömningen om statligt stöd ingår i ett lån som ett offentligt samfund har beviljat. En ränta som har höjts till samma nivå som referensräntan ändras under den återstående lånetiden på samma sätt som referensräntan. Räntan stiger dock inte till följd av ändringar i referensräntan till en högre nivå än den var den 31 december 1994. Jord- och skogsbruksministeriet skall meddela om ändring av räntorna på de lån som nämns i Finlands författningssamling så snart som möjligt efter det att kommissionen har meddelat om ränteändringen.*

71 §

Statens ansvar för lån och penningrörelse enligt tidigare lagstiftning

Lagens 31 § tillämpas även på lån som beviljats enligt tidigare lagstiftning.

Lagens 31 § tillämpas även på lån som beviljats enligt tidigare lagstiftning. Vad som bestäms i 2 mom. inverkar dock inte på ansvarsfördelningen mellan staten och kreditinstitutet i fråga om förluster.

Denna lag träder i kraft den 200.
Lagens 69 a 1 mom. tillämpas dock från den 1 januari 2002.